

SZEMÉLYES Új sorozatunkban csúcsvezetőket kérünk fel, írják meg a véleményüket, hogy érzik magukat üzletemberként, aktuálisan milyen gondolatok foglalkoztatják őket. Mindezt politikamentesen és az irányított vállalatot érintő hírek mellőzésével.

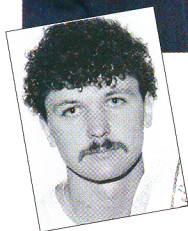

Előítéletek, változások

LÁZADÓ TERMÉSZETEM VOLT Legfőképpen a szokások ellen lázadtam. Ennek első megnyilvánulása volt még gyerekkoromban a merev tiltakozás a „csókolom” köszönés ellen. Nem értettem, hogy miért nem lehet a hölgyeknek is úgy köszönni, hogy jó napot kívánok. Szerettem kihívóan öltözködni. Általános iskolában mint őrsvezető átneveztem a nevünket Beatrice őrre. Szűk farmerben, bokáig érő Ricse-kendőben jártam az iskolába. Negyed évszázaddal ezelőtt a középiskolában egy fogadás során levágattam a hajamat pár milliméteresre. Kék-fehér csíkos nadrágot hordtam, nyakamban zsiltpenge, vállamon szimatszatyor lógott. Bármilyen üzletbe bementem, a biztonsági szolgálat pár percen belül megjelent, arrébb kísérték, és kipakoltattak mindent a táskámból, ellenőrizve, hogy vajon mit loptam el. Én meg kíváncsian vártam, hogy a végén bocsánatot kérne-e.

EGYETEMISTA LETTEM Sokat jártunk színházba. A színház nekem kötelezően öltönyt, nyakkendőt jelentett, pedig nem szerettem viselni. Így szocializálódtam, vagyis az a környezet (kultúrának hívnam), amelyben felnivelkedtem, ezt irányozta elő. Egy este az egyik szobatársam a kollégiumban színházba készült. Megdöbbenéssel vettem észre, hogy farmernadrág van rajta. Nem tudtam szó nélkül megállni. A Katonába megyek az Űbű királyra, volt a válasz. Kisebb vita után kissé idegesen elment farmerben az előadásra. Aztán már csak öltönyben és nyakkendőben... Ha már a kultúráról tartunk, akkor erről két dolog jut eszembe, amely foglalkoztat mostanában. Az egyik a cégek kultúra, a másik a különböző nemzetek kultúrája.

CÉGKULTÚRA Talán az egyik legegyszerűbb és talán az egyik legbonyolultabb dolog egy cég életében. Érdekessége, hogy nem az adott pillanatban ott dolgozóktól függ, minden egyes új kolléga megismeri és magáévá teszi, legyen ez jó

Juhász István,
a Grepton Informatikai
Zrt. vezérigazgatója ma
és 1991-ben, amikor
a PHD-jét kezdte

vagy éppen kevésbé jó. Az első munkahelyemet nyolc éve hagytam ott. Azóta kicserélődtek a kollégák, a vezetőség, sőt még a tulajdonosi réteg is. Mondhatnám, minden, kivéve a cégek kultúrát, amely a szervezetbe mélyen beivódva öröklődik tovább. Nem gondolnám, hogy ez munkahelyfüggő, mert a mostani vállalatnál is tökéletesen hasonló dolgot figyelhetünk meg.

SOKAN TUDJÁK RÓLAM, hogy szeretek utazni. Ennek két fő oka a természet iránti

csodálatom és a különböző nemzetek megismerése iránti vágyakozásom. Szeretem az eltérő kultúrákat, ezek színes-ségét, tarkaságát, és azt gondolom, hogy ez jelenti a legnagyobb kincset a mai világban. Abban a világban, ahol a vezető nagyhatalmak mindent megtesznek azért, hogy a globalizáció jegyében ezeket eltüntessék. Azért, mert az a jó gondolkodás, az a felvilágosult kultúra, amelyben ők élnek, amelyet ők irányítanak és alakítanak ki. Jártam Pápua Új-Guineában. A hegyekben annyira nincs fehérje, hogy az általuk nevelt disznók kulcsfontosságú szerepet töltenek be. Ezt elősegítendő és az állatok elpusztulását megakadályozó módszer, hogy a nők szoptatják a kismalacokat. Barbárok. Igen, ez az első szó, amely eszünkbe jut. Azonban, ha az ember eltölt egy kis időt ott, abban a környezetben, abban a miliőben, abban a kultúrában, már megváltozik a véleménye, mert megérti, hogy ez nem egy szabad választás eredménye, ez ott a túlélés feltétele. Hazatérve a feleségemmel hosszú hónapokig tartott, amíg feldolgoztuk a bennünket ért hatásokat. Az mégsem jutott eszünkbe, hogy fegyvereseket küldjünk oda, hogy szabadság fel az elnyomott anyákat, akik önfeláldozó módon gondoskodnak családjuk jövőjéről.

VÁLTOZÁS Az egyetlen, amely állandó. Ez ellen senki nem tud tenni semmit, akár szeretne, akár nem. A változások, amelyek sok ember részéről a passzív vagy éppen az aktív ellenállást váltják ki. Változások, amelyek számomra mindig a lehetőséget jelentették. Változások, amelyeket elszenvedhetünk, akár akarjuk, akár nem. Változások, amelyek nyomán minden reggel felveszem az öltönyt és a nyakkendőmet, és a hölgyeknek egy nagy „kezét csókolom”-ot előre köszönve megérkezek a folyamatos változásnak kitett, de stabil cégek kultúrával rendelkező munkahelyemre.

Juhász István